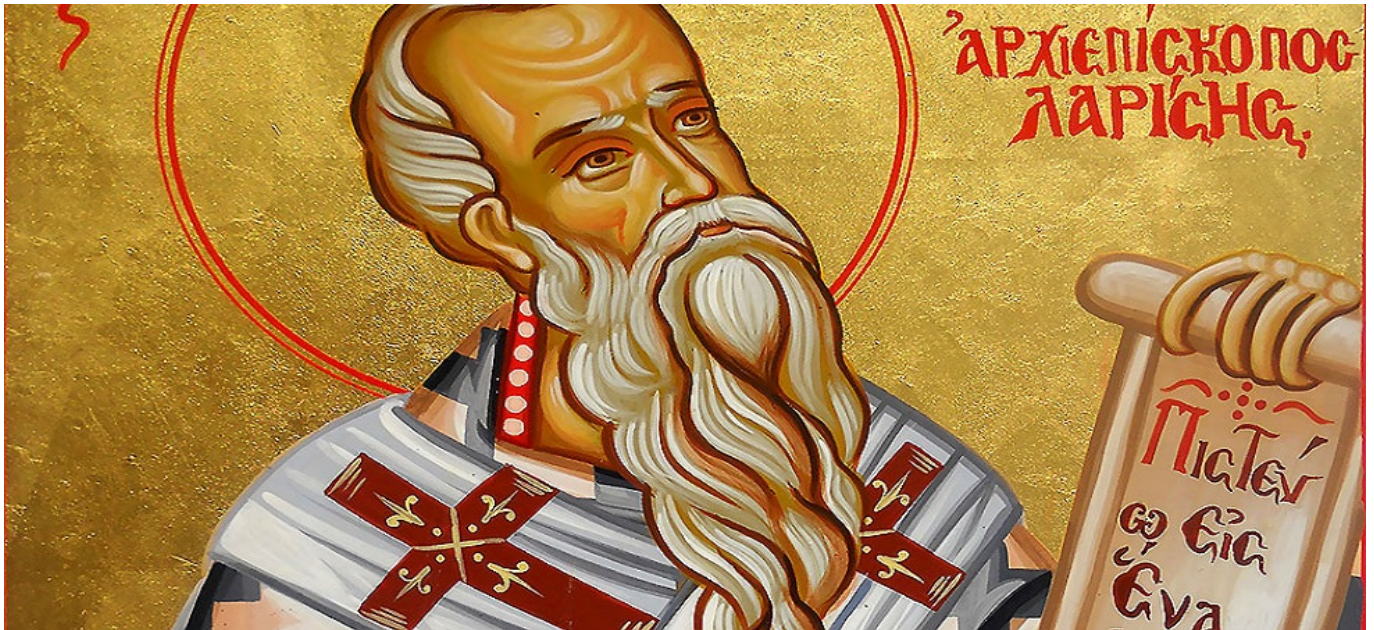
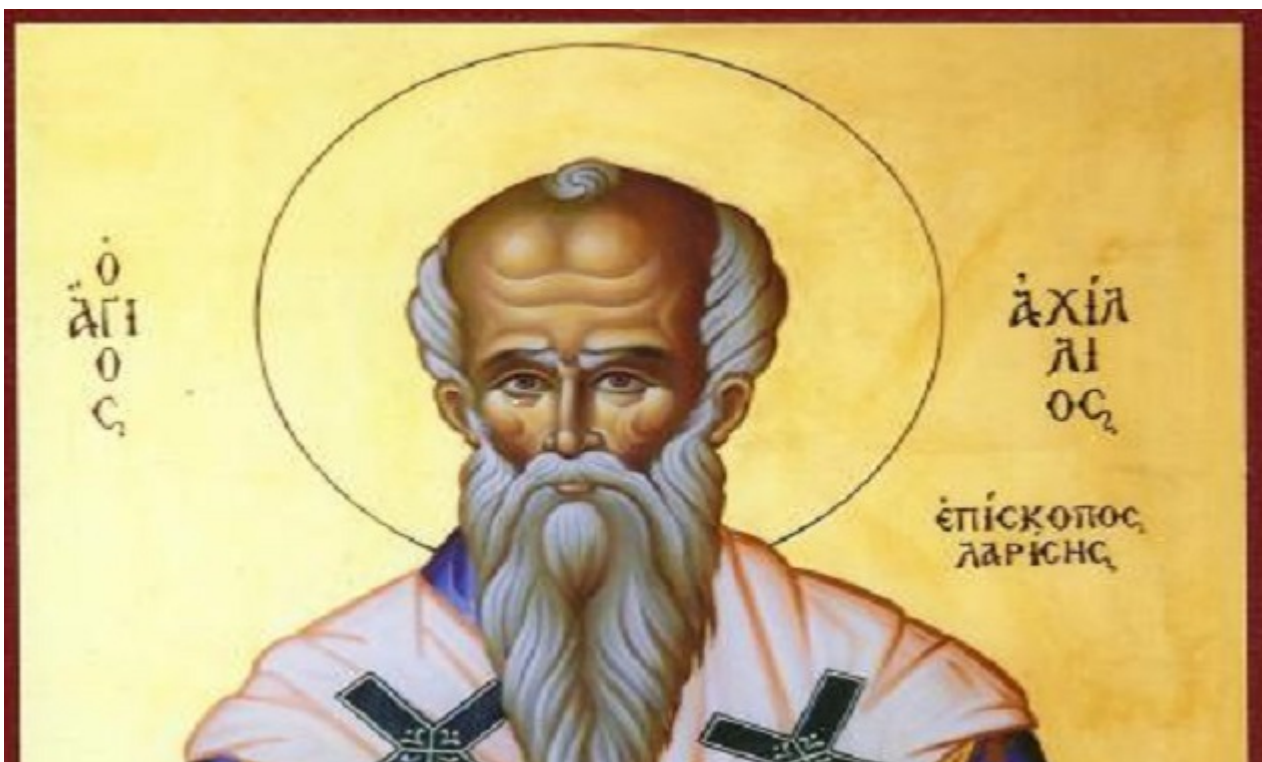

Μνήμη αγίου Αχιλλείου, πολιούχου Λαρίσης

/ Το Συναξάρι της Πεντηκοστής / Συναξαριακές μορφές

Ο άγιος Αχιλλείος γεννήθηκε περί το 270 στην Καππαδοκία από ευσεβείς γονείς. Έλαβε σπουδαία χριστιανική και θύραθεν μόρφωση, αλλά μόλις κοιμήθηκαν οι δικοί του, μοίρασε την περιουσία που του κατέλιπαν στους φτωχούς και πήγε στους Αγίους Τόπους, για να ζήσει κοντά στον Πανάγιο Τάφο. Έζησε κατά πάντα ασκητικό βίο και διακρίθηκε σε όλες τις μοναστικές αρετές. Αργότερα μετέβη στη Ρώμη και στη Θεσσαλία, όπου κήρυξε το Χριστό και έκανε πολλά θαύματα. Έτσι διαδόθηκε πολύ η φήμη της αρετής του και όταν χήρευσε ο θρόνος της Λαρίσης, αναδείχθηκε Αρχιεπίσκοπός της το 310.

Συμμετείχε στην Πρώτη Οικουμενική Σύνοδο (325), στη Νίκαια της Βιθυνίας, όπου σύμφωνα με την παράδοση τέλεσε θαύμα (έκανε να αναβλύσει λάδι από μια πέτρα). Μαρτυρείται ακόμη ότι το πλήθος των αρετών του είχε γοητεύσει και τον αυτοκράτορα Μέγα Κωνσταντίνο, που τον τιμούσε με βαθιά φιλία. Η τοπική παράδοση θέλει να σώζεται ως το 1853 το «Ευαγγέλιο της Κομνηνείου Μονής» που ήταν γραμμένο με χρυσά γράμματα σε περγαμηνή και είχε σημειώσεις του ίδιου του αγίου!

Κοιμήθηκε το 355, έχοντας προϊδεί το επίγειο τέλος του και συμβουλεύοντας κατάλληλα το λαό. Το χαριτόβρυτο λείψανο του ανέβλυζε μύρο κι έκανε πολλά θαύματα. Αργότερα, το ιερό του λείψανο μεταφέρθηκε από τον τσάρο των Βουλγάρων Σαμουήλ σε ναό του αγίου, κοντά στο ανάκτορό του στην Πρέσπα. Τα λείψανα επεστράφησαν με λαμπρή τελετή το 1981.

<http://bit.ly/2sEINIC>